

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-057

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 1994 - 1995 - 1712

LANDSVERORDENING tot wijziging van
de Landsverordening toelating en
uitzetting (P.B. 1966, no. 17).

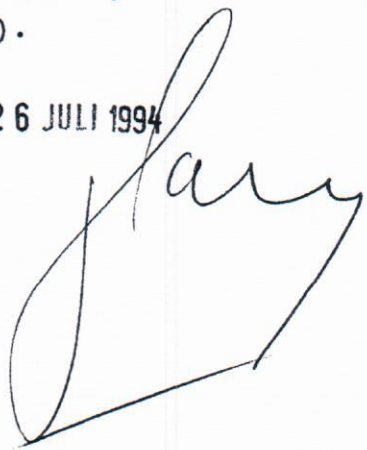
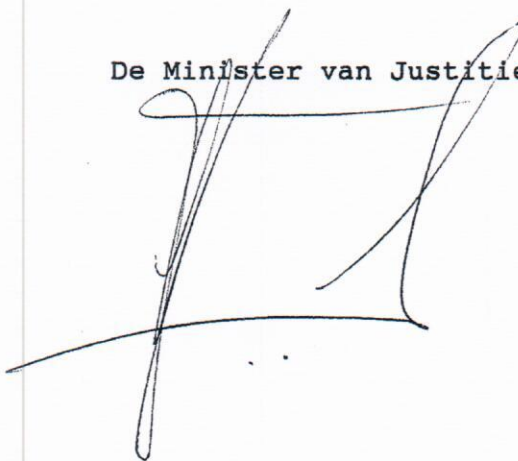
AANBIEDING

No. 1

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen biedt aan de Staten ter goedkeuring aan een ontwerp-landsverordening tot wijziging van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17).

Curaçao, 26 JULI 1994

De Minister van Justitie,

STATEN VAN SINT MAARTEN	
Ingek	02 APR 2015
Volgnr.	13/592/14-15
Par.	A MP

STATEN N. A.	
Ontv.	25-8-1994
No.	

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-057

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 1994 - 1995

LANDSVERORDENING van de
tot wijziging van de Landsverorde-
ning toelating en uitzetting (P.B.
1966, no. 17).

ONTWERP

No. 2

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) te wijzigen in verband met de behoefte vergunning tot tijdelijk verblijf en tot verblijf te kunnen weigeren onderscheidenlijk toelatingsplichtige personen te kunnen verwijderen voorzover zulks noodzakelijk is voor de naleving van internationale overeenkomsten;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) wordt gewijzigd als volgt:

- A. In artikel 9, eerste lid, wordt een nieuw onderdeel toegevoegd luidende:
 - c. indien weigering noodzakelijk is in verband met de naleving van een internationale overeenkomst.

B. In artikel 19, eerste lid, wordt een nieuw onderdeel toegevoegd luidende:

c. personen, wier verwijdering noodzakelijk is in verband met de naleving van een internationale overeenkomst.

Artikel II

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die der uitgifte van het Publicatieblad waarin de afkondiging is geschied.

Gegeven te Willemstad,

De Minister van Justitie,

Uitgegeven de
De Minister van Algemene Zaken,

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-057

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 1994 - 1995

LANDSVERORDENING houdende wijzi-
ging van de Landsverordening toe-
lating en uitzetting (P.B. 1966,
no. 17).

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

In de afgelopen decennia is het aantal illegalen in het Franse en het Nederlandse deel van het eiland St. Maarten sterk toegenomen.

Dit kan voornamelijk toegeschreven worden aan de uitbreidingen die zich hebben voor gedaan in de hotelsector van de beide delen van het eiland.

Teneinde te voorzien in de door deze sektor uitgeoefende vraag naar arbeidskrachten werden op grote schaal arbeidskrachten van de omringende eilanden aangetrokken. Dit werd vermoedelijk gestimuleerd door het liberale toelatingsbeleid dat ter bevordering van het toerisme werd gevoerd.

Uit de recente gegevens van de volkstelling blijkt dat de vorenstaande ontwikkeling niet alleen de samenstelling van de bevolking belangrijk heeft gewijzigd; aan beide delen staan thans ook de maatschappelijke voorzieningen en alle beleidssectoren onder druk.

Vanuit het besef dat unilaterale maatregelen van een van de delen van het eiland niet effectief zullen zijn om de ontwikkeling van het eiland ten goede te keren is het Koninkrijk op verzoek van de Antilliaanse regering met de Fransen in onderhandeling om te komen tot een gezamenlijke personencontrole op de luchthavens en havens van het eiland. Daarbij heeft het streven naar een zoveel mogelijk uniform toelatings- en verwijderingsbeleid ten aanzien van onderdanen van bepaalde nog nader overeen te komen nationaliteit een hoge prioriteit.

In de artikelen 9 en 19 van de Landsverordening toelating en uitzetting zal men evenwel vergeefs zoeken naar een bepaling die het weigeren van een verzoek om vergunning tot tijdelijk verblijf en tot verblijf onderscheidenlijk de verwijdering van toelatingsplichtige personen mogelijk maakt in verband met de naleving van internationale overeenkomsten. Zowel tot deze weigering onderscheidenlijk verwijdering kan thans slechts langs indirecte weg worden gekomen. Immers onder "algemeen belang" in artikel 9, eerste lid, onder a en "strijd met wettelijke bepalingen nopens de toelating en uitzetting" kan middels interpretatie ook de naleving van een uit een internationale overeenkomst voortvloeiende verplichting worden gebracht. In verband met de rechtszekerheid komt het mij echter wenselijk voor deze grond tot weigering onderscheidenlijk verwijdering expliciet in de wet vast te leggen. De onderhavige Uwe staten hierbij aangeboden ontwerp-landsverordening strekt daartoe.

Het komt mij tenslotte voor dat de behoefte aan bedoelde grond tot weigering van een vergunning tot tijdelijk verblijf of tot verblijf onderscheidenlijk de verwijdering op grond van de naleving van een internationale verplichting geldt voor de gehele Nederlandse Antillen. Deswege is gekozen voor een zodanige formulering dat deze bepaling voor de gehele Nederlandse Antillen bruikbaar kan zijn.

De Minister van Justitie,

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-057

No. 4

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Zitting 1995-1996-1712

Landsverordening tot wijziging van
de landsverordening toelating en
uitzetting (P.B. 1966, no. 17).

VOORLOPIG VERSLAG

No. 4

De bespreking van de onderhavige ontwerp-landsverordening heeft dezerzijds aanleiding gegeven tot het maken van de navolgende op- en aanmerkingen.

De P.A.R.-fractie wenst naar aanleiding van hetgeen op bladzijde 2, eerste alinea van de Memorie van Toelichting staat, te vragen hoe ver het staat met de daarin beschreven onderhandelingen tussen de twee landen.

Eveneens wordt op dezelfde bladzijde in de Memorie van Toelichting naar voren gebracht dat het de bedoeling is om ten aanzien van onderdanen van bepaalde nog nader overeen te komen nationaliteit, een zoveel mogelijk uniform toelatings- en verwijderingsbeleid te voeren. De P.A.R.-fractie, hierin bijgevallen door de D.P.-Sint Maarten-fractie, wil van de Minister weten of het de bedoeling is dat personen van bepaalde nader te noemen nationaliteit uitgesloten gaan worden van toelating of dat zij, indien aangetroffen op het grondgebied van het eiland Sint Maarten, verwijderd zullen worden. Is de formulering van deze alinea in de Memorie van Toelichting niet wat ongelukkig uitgevallen, aldus vragen beide fracties.

De P.A.R.-fractie wil ook weten hoe lang het gemiddeld duurt voor iemand een antwoord krijgt op een verzoek tot verblijf; daarbij wil de P.A.R.-fractie de Minister in overweging geven alles in het werk te stellen om deze wachtperiode zo kort mogelijk te houden. Hoe ver staat het met de plannen om de informatieverzorging in dat betreffende departement te automatiseren? Wordt hier aan gewerkt zodat de aanvragen in de toekomst sneller behandeld kunnen worden, aldus vraagt de P.A.R.-fractie. Enige tijd geleden, aldus vervolgt de P.A.R.-fractie, was het de bedoeling dat bekeken zou worden of buitenlandse gevangenen hun straf in eigen land zouden kunnen uitzitten. De P.A.R.-fractie vindt dat het betalen van gevangenis-kosten ten behoeve van buitenlandse misdadigers een verkwisting is. Eveneens gebeurt het aldus de P.A.R.-fractie, dat wij op doorreis zijnde delinkwenten op ons grondgebied arresteren om hun vervolgens uit te leveren aan verzoekende staten. Is het niet goedkoper om arrestaties achterwege te laten en in plaats daarvan deze delinkwenten slechts te signaleren en dit door te geven aan de regeringen van de bestemmingen waar zij naar toe reizen, zodat ze aldaar gearresteerd kunnen worden?

Hoewel de D.P.-Curaçao-fractie zich in principe kan verenigen met het onderhavige ontwerp, vraagt zij zich toch wel af of we thans niet bezig zijn met het maken van gelegenheidswetgeving. Aan de hand van de vele vragen welke zijn gesteld, leidt de D.P.-Curaçao-fractie af dat het onderhavige ontwerp in betrekkelijk korte tijd is opgesteld; het lijkt er volgens deze fractie op dat de opstellers niet voldoende tijd hebben gekregen om de materie genoegzaam uit te diepen. De D.P.-Curaçao-fractie wil de Minister dan ook

speciale aandacht vragen voor de vragen welke n.a.v. het onderhavige ontwerp zijn gesteld.

De D.P.-Curaçao-fractie merkt verder op dat het onderhavige ontwerp raakvlakken heeft met het op 17 mei 1994 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint Maarten (Trb. 1994, 144).

Deze fractie vraagt zich af of het eerdergenoemd verdrag rechtsstreeks werkende bepalingen bevat. Mocht dat zo zijn, dan zou het in de ogen van de D.P.-Curaçao-fractie niet nodig zijn om het onderhavige ontwerp tot landsverordening te verheffen. In het andere geval dient voorzichtigheid geboden te zijn. De definitie van het woord "vreemdeling", de uitzondering welke voor onderdanen van de EG gemaakt worden en het feit dat meer en meer landen in Europa het lidmaatschap van de EG aanvragen, zijn aanwijzingen dat de Nederlandse Antillen ongewild steeds meer open worden gesteld voor een steeds groter wordende groep onderdanen uit Europa.

De M.A.N.-fractie gaat akkoord met de voorgestelde wijzigingen welke het onderhavige ontwerp beoogt. Daarbij wil deze fractie de volgende vragen stellen.

De M.A.N.-fractie wil van de Regering vernemen of zij kennis heeft genomen van de opmerkingen van de Raad van State in zijn advies op het op 17 mei 1994 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint Maarten (Trb. 1994, 144).

De M.A.N.-fractie wenst gaarne van de Regering deze opmerkingen en voorgestelde wijzigingen te ontvangen en de desbetreffende

mening van de Regering te horen.

De M.A.N.-fractie merkt voorts op dat een commissie sinds enige jaren bezig is met het nazien van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17); wanneer denkt de commissie haar werkzaamheden af te maken zodat de Staten een ontwerp-landsverordening tegemoet kunnen zien waarin dit onderwerp grondig wordt herzien?

De M.A.N.-fractie vindt het een goede gelegenheid om de Gezaghebber van Curaçao en het Korps Politie te complimenteren met hun voortvarende aanpak met betrekking tot het oppakken van personen die illegaal arbeid verrichten voor derden. Aan de andere kant echter wil de M.A.N.-fractie de Gezaghebber van Curaçao en de Minister van Justitie op het hart drukken om wat meer vaart te zetten achter de procedure voor het beoordelen van aanvragen voor verblijf- en werkvergunning. Een stroomlijning van vorenbedoelde procedure is volgens deze fractie geen overbodige luxe.

De D.P.-Sint Maarten-fractie merkt op dat het feit dat het eiland Sint Maarten voor de helft Nederlands en voor de helft Frans is, de aanleiding is geweest tot het aanbieden van een ontwerp als de onderhavige.

Deze fractie wil beginnen met de Minister te verzoeken om het advies van de Raad van Advies op het onderhavige ontwerp aan de Staten te doen toekomen.

Het onderhavige ontwerp zelf, aldus de D.P.-Sint Maarten-fractie, verwijst in haar Memorie van Toelichting naar het op 17 mei 1994 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint Maarten (Trb. 1994, 144).

Tegelijkertijd echter bevat het onderhavige ontwerp volgens de D.P.-Sint Maarten-fractie, een onderdeel welke niet geheel in overeenstemming is met de tekst van vorenbedoeld verdrag of althans vreemd voor komt; de Memorie van Toelichting op het onderhavige ontwerp vermeldt nl. dat de formulering van de te wijzigen bepaling zodanig is dat zij voor de gehele Nederlandse Antillen bruikbaar is; volgens de D.P.-Sint Maarten-fractie heeft het verdrag, volgens artikel 17, voor wat betreft het Koninkrijk der Nederlanden, slechts geldigheid voor het eiland Sint Maarten.

De D.P.-Sint Maarten-fractie brengt vervolgens naar voren dat het vorenvermeld verdrag aan het woord "vreemdeling" een eigen interpretatie geeft. Indien de Staten het onderhavige ontwerp goedkeuren, hoe zal dan het woord vreemdeling in meergenoemd verdrag geïnterpreteerd dienen te worden? Is een inwoner van een van de lidstaten van de EG dan nog een vreemdeling in de Nederlandse Antillen? Zullen de bepalingen van deze landsverordening dan op hem van toepassing zijn?

Vervolgens wenst de D.P.-Sint Maarten-fractie de Minister te verzoeken om de Staten in te lichten aangaande het overleg welke thans, volgens mededeling van de Regering, aan de gang zou moeten zijn om te komen tot een verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Frankrijk welke het toezicht regelt op de binnenkomst van personen via de zeehavens van het eiland Sint Maarten.

De inwerkingtredingsbepaling van het onderhavige ontwerp, aldus tot slot de D.P.-Sint Maarten-fractie, geeft reden tot verwarring. Hoe kan de onderhavige landsverordening in werking treden terwijl het verdrag waarnaar verwezen wordt op dit moment nog niet is geratificeerd?

De S.P.A.-fractie geeft de Minister in overweging om, op grond van de bestaande jurisprudentie, nog meer weigeringsgronden op te nemen in de bestaande landsverordening. Er dient niet vergeten te worden dat in een tijd waarin de wereld steeds moderner wordt en waarin meer en meer aandacht wordt besteed aan de rechten van het individu, niet meer volstaan kan worden met de huidige weigeringsgronden. Het is al te vaak voorgekomen dat het Gerecht beslissingen van de overheid heeft vernietigd, vanwege in de bestaande landsverordening voorkomende gebrekkige en onvoldoende weigeringsgronden.

Gelet op de moeilijkheden welke het eilandgebied Sint Maarten thans constant ondervindt vanwege de vreemdelingenproblematiek, stelt de S.P.A.-fractie voor enkele bepalingen van de Landsverordening toelating en uitzetting (P.B. 1966, no. 17) te wijzigen en deze als volgt te laten luiden:

"Artikel 6, lid 2

Een vergunning tot tijdelijk verblijf wordt voor een bepaalde termijn afgegeven. Een vergunning tot verblijf wordt voor onbepaalde tijd afgegeven.

Artikel 6, lid 3

Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, worden regelen gesteld inzake:

- a. het betalen van zegelbelasting en van 's Landswege gemaakte kosten;
- b. het jaarlijks door de werkgever te betalen vergunningsrecht voor de af te geven vergunningen tot verblijf en tot tijdelijk verblijf.

Artikel 6, lid 4

Het in het voorgaande lid bedoelde vergunningsrecht is niet verschuldigd voor een werknemer die de Nederlandse nationaliteit bezit."

Het huidige lid 4 van artikel 6 wordt vernummerd tot lid 5.

De S.P.A.-fractie stelt vervolgens voor om de volgende bepalingen als volgt te laten luiden:

"Artikel 7, lid 5

De Minister van Justitie kan bepalen dat het in het vorige lid bedoelde verzoek, hetwelk aan zegelbelasting onderworpen is, zal worden gedaan op daartoe beschikbaar gestelde formulieren. De kosten van de formulieren worden door de aanvrager aan het Land vergoed."

Tot zover het voorstel van de S.P.A.-fractie.

De S.P.A.-fractie licht bovenstaand voorstel als volgt toe:

De bedoeling is vooreerst om het Land in staat te stellen de voorheen kosteloos en zegelvrij af te geven vergunningen en aanvragen voor een vergunning, aan zegelbelasting te onderwerpen en betaling te ontvangen voor de hiervoor gemaakte kosten. De nieuwe artikelen 6, lid 2 en 7, lid 5 strekken hiertoe.

Ten tweede wordt door het nieuwe artikel 6, leden 3 en 4, het Land een instrument in handen gegeven om inkomsten te verwerven door het heffen van een vergunningsrecht voor de af te geven vergunningen tot verblijf en tijdelijk verblijf. De noodzaak van een dergelijke heffing wordt al jaren onderkend. Dit ver-

gunningsrecht is jaarlijks verschuldigd door de werkgever. De omvang van het vergunningsrecht wordt, bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, vastgesteld. Gedacht wordt aan een wisselend bedrag, afhankelijk van de functie en/of salariëring van de werknemer; hoe hoger de functie c.q. loon van de buitenlandse werknemer, hoe hoger het vergunningsrecht.

Verwacht kan worden, aldus de S.P.A.-fractie, dat op korte termijn de vergunningsrechten en zegelbelasting aldus voor het Land enige miljoenen guldens zullen opbrengen. Op Sint Maarten alleen wachten naar verluid, meer dan 4000 vergunningsaanvragen op afhandeling. De voorgestelde wetswijziging zal dan ook onmiddellijk bijdragen tot de verbetering van de liquiditeitspositie van het Land. De S.P.A.-fractie pleit er evenwel voor dat een "revenue sharing" overeenkomst wordt getroffen met de eilandgebieden, die ook moeilijke financiële tijden doormaken. Niet alleen verschaft dit instrument het Land additioneel inkomen, doch kan hij tevens gebruikt worden om de indienstname van Antillianen te bevorderen. Het heffen van een hoog vergunningsrecht voor functies waarvoor Antillianen werkzoekend zijn, maakt het voor een werkgever onaantrekkelijk om een buitenlandse werknemer aan te trekken.

Met het oog op de onlangs door de Staten aangenomen motie ter bevordering van de indienstneming en binnenlandse mobiliteit van Antilliaanse en overige Nederlandse werknemers, wil de S.P.A.-fractie pleiten voor vrijstelling van betaling van het vergunningsrecht voor de werknemer van Nederlandse nationaliteit, afkomstig uit bijvoorbeeld Aruba of Nederland.

Tenslotte zij aangetekend, aldus de S.P.A.-fractie, dat de door de S.P.A.-fractie voorgestelde wijzigingen geen effect zullen hebben op werknemers die op de Franse kant van Sint Maarten wonen en werkzaam zijn in het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten. Zo'n persoon behoeft geen toelating tot verblijf in het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten. Hij is dus niet als toerist te kwalificeren. Be-doelde landsverordening voorziet niet in de voor slechts Sint Maarten geldende situatie. Voor een werknemer woonachtig in het Franse gedeelte, wordt, naar de S.P.A.-fractie heeft begrepen, ook geen toelatingsvergunning ver-eist.

Ook de P.N.P.-fractie verzoekt aan de Minister om het advies van de Raad van State welke op het op 17 mei 1994 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint Maarten (Trb. 1994, 144) is uitgebracht, aan de Staten te doen toekomen.

Verder wenst de P.N.P.-fractie van de Minister een idee te krijgen van de wijzi-gingsvoorstellen welke de Regering van de Nederlandse Antillen indertijd aan de Konink-rijksregering heeft voorgelegd.

Nu het onderhavige ontwerp tot doel heeft de reeds door de jurisprudentie aanvaarde wei-geringsgrond toe te voegen aan de landsveror-dening, acht de P.N.P.-fractie het nuttig dat de Minister de Staten informeert welke de landen uit het Caraïbisch gebied zijn wier in-woners voor binnenkomst in het Franse gedeelte van Sint Maarten een visum nodig zullen hebben en voor het Nederlandse gedeelte niet. Hoe kijkt de Regering, in het licht van de komende controle op luchthavens op Sint Maarten aan

tegen deze verschillen?

De P.N.P.-fractie wil toch wel een duidelijk beeld voor ogen hebben hoe de toelating van de diverse nationaliteiten op het eiland Sint Maarten zal gaan plaats vinden. En in dit geval denkt deze fractie aan de inwoners van de landen van het Caraïbisch gebied. Zullen zij bij verzoek om toelating achtergesteld gaan worden bij de inwoners van de lidstaten van de EG, met uitzondering van Nederland, aldus vraagt de P.N.P.-fractie. Hoe wordt trouwens de toelating van deze laatste groep geregeld?

De P.N.P.-fractie vindt de passage in de tekst in onderdeel A, artikel I, "...de naleving van een internationale overeenkomst.", erg vaag, terwijl de Memorie van Toelichting hierover geen duidelijkheid verschaft. De P.N.P.-fractie wil van de Minister weten aan welke internationale verdragen de Minister in dit kader denkt. Kan de Minister enkele concrete voorbeelden geven van internationale verdragen welke in het kader van het onderhavige ontwerp volgens de Minister van toepassing zullen zijn?

De behandeling van het onderhavige ontwerp vormt volgens de P.N.P.-fractie een goede gelegenheid om van de Minister te horen hoe hij denkt de efficiëntie bij de behandeling van aanvragen voor verblijf en tijdelijk verblijf te verhogen, waarbij tevens een snellere procedure gecreëerd dient te worden. Daarbij lijkt het de P.N.P.-fractie aanbevelenswaardig om de huidige landsverordening aan te passen; de tekst van de landsverordening zit ingewikkeld in elkaar en er zijn tamelijk veel functionarissen die in de loop van de behandeling van de aanvragen beslissingen moeten nemen.

Eveneens wil de P.N.P.-fractie van de Minister weten welke het verband is tussen de bepalingen van het onderhavige ontwerp, die van het op 17 mei 1994 tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Franse Republiek inzake personencontrole op de luchthavens op Sint Maarten (Trb. 1994, 144) en die van het zgn. akkoord van Schengen.

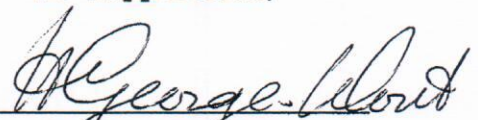
In het vertrouwen dat de Minister het vorenstaande schriftelijk vóór, dan wel mondeling tijdens de openbare behandeling van het onderhavige ontwerp zal willen beantwoorden, wordt die behandeling door de gewisselde schrifturen thans voldoende voorbereid geacht.

Dit verslag geldt als Eindverslag.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de Centrale Commissie van de 30ste mei 1995.

De Rapporteur,

2 SEP. 1996

L.A. George-Wout.